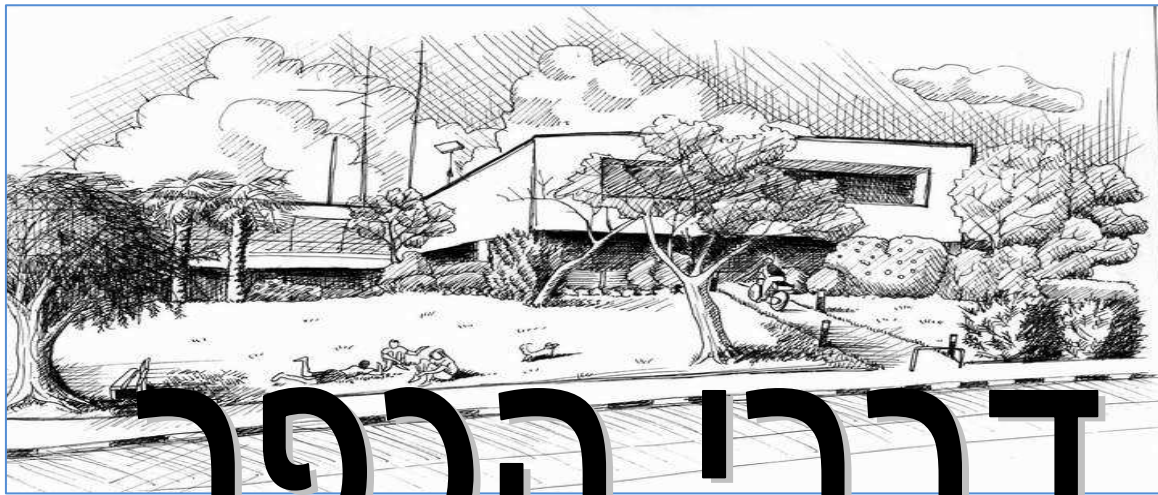

דברי הכפר

התחדשות מילים ולחן: נעמי שמר

עץ החלומות
ועץ הדעת טוב ורע
הסתכל על כליך
שהשארית בחצר
הפטיש, הסולם, המעדר
אחרי החגים...

במסע שלא נגמר
בין שדות הצל ושדות האור
יש נתיב שלא עברת
ושתעבור
שעון החול, שעון חייך
מאותת לך עכשיו
למד-דלת, למד-הא, למד-וו

עיפות בלתי מוסברת
פיק ברכיים לא מובן
זו שעה שלא חוזרת
לעולם - אבל
בליבך אתה יודע
שמעבר לפינה
אהבה חדשה
ממתינה

אחרי החגים יתחדש הכל
יתחדשו וישובו ימי החול
האוויר, העפר, המטר והאש
גם אתה, גם אתה תתחדש

בגנך פורחים לפתע
בערבוביה גמורה

גיליון מס. 2222 * כ"ט תשרי תשע"א * 7 אוקטובר 2010

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

10/10	נעמי רחמני	13/10	בני פורסטר - 80
	ספיר לוי (נכדה-סמברג)		עירית ינטיס
	ג'וסי פרלסון (נכדה)		רביב מרקוסון (נכד)
10/10	נופר גודמן בת 10	14/10	סלה לוין (נכדה)
11/10	יואב עדר	15/10	רענן טנא
	עידן כרם (נכד לופוב-ווינטרוב)		רז מעין
	נוח תלם (נכד)		דישון בלגורי
12/10	אבלין וולאך		יונתן טוביס
			אורי גנני (ה)

ימי נישואין

10/10	רחל ואילן גינת
11/10	קרול וגרשון שרק

בן נולד
לעירית וג'ורא גודמן
אח לנופר ועדן
 מזל טוב
 ורוב נחת לכל המשפחה

ברכת מזל טוב באיחור מה,
 נשלחת מכאן לדליה זלצברג ליום הולדתה שחל ב- 1 באוקטובר
 דליה כידוע היא בת זוגו של אורי שובל.

פירווי "אחרי החגים"

זהו זה! גם הרגע הזה הגיע והנה אנחנו "אחרי החגים". כול מה שדחינו – עבודה, דיאטה, החלטות חשובות או חשובות פחות, הגיע הזמן ונגמרו התירוצים, לפחות לחודשיים תמימים עד לחנוכה, ואנחנו מצידנו או ב"איסור חג" חידדנו את העיפרון ואת האוזניים, כדי ללקט עבורכם מלוא החופן פירווי טריים מן המדרכות ובכלל.

אז החגים מאחורינו וכידוע קריאת התנ"ך מסתיימת בשמחת תורה – ומתחילה שוב מחדש, כך גם קבלות השבת בימי שישי אחה"צ בשעה 18.00 שעברו למועדון לטובת ציבור המשתתפים הנאמן. את הפרשנות לפרשת "בראשית" הפותחת את התנ"ך שמענו ביום שישי האחרון **מדינה ברור** וביום שישי הקרוב יהיה זה **דודו פלמה** שיביא כמו שאומרים במגזר "דבר תורה" כול מי שמעוניין מוזמן להגיע וליהנות יחד איתנו מאווירת רוגע ושלוה של קבלת שבת.

חג הסוכות שוב נחגג בשלל אירועים. מגוון שכבר הפכו למסורת במקומותינו. "אין הנחתום מעיד על עיסתו" ו"אין האח מתלונן על גיסתו...." אבל הכותב בהחלט שמח לקבל חזרה את אשתו... לאחר כול הלחץ שהכול ידפוק כמו שצריך, שיהיו מספיק כלים חד פעמיים, שהממטרות לא יפתחו באמצע ועוד אין סוף פרטים קטנים וגדולים. שוב הצליח צוות נחג בשיתוף הרבה (מאוד) אנשים טובים ובשיתוף פעולה של הקהל ששוב הצביע ברגליים והשתתף בהמוניו באירועים השונים. לא ניכנס לשמות כדי לא לשכוח או לקפח מישהו חלילה. אבל תודה רבה לכולם כולללללללל.... ועכשיו נותר לפרק ולקפל את הסוכה עד לשנה הבאה. אגב, נותרו אצלינו בבית 2 סירי מרק ריקים, ששייכים לכם. אז אנא בואו לקחתם / או אפשר גם למלא אותם שוב במרק...

סיום מלווה בחששות לא מעטים, היה בשבת האחרונה בברית השחייה. כמו שעון החורף שמגיע באמצע הקיץ, גם עונת הרחצה בבריכה שלנו הגיעה לסיומה, דווקא באחד מהימים היותר חמים של השנה עם טמפ' הרבה מעל ה-30 מעלות. המים אומנם כבר די קרירים, אבל בחוץ עדיין חם מאוד. נקווה שנצליח לעמוד בשינויים הנדרשים ונפגש שוב על שפת הבריכה בקיץ 2011 ואולי בכול זאת נצליח לשכנע מישהו שזו **בריכה פרטית** ולא עסק.

סיום עונת הרחצה הוא גם איתות **לגדי עמית** לחדש/לפתוח את עונת הטיולים המקומית. וגם, ולא פחות חשוב! זה בדיוק הזמן להסיר את החלודה מהעצמות וכמה ק"ג טובים שהצטברו אי פה ואי שם... ולהצטרף לחוגי ה-**פיזיואלטיס** שחזרו לפעילות. ההרשמה בעיצומה.

אדם בן חנוך שקיבל לא מזמן את אות יקיר הגליל, הוזמן ברוב טקס עם **אילזה** לאירוע בבית הנשיא **מר שמעון פרס**. רכב מיוחד הגיע לאסוף אותם מהבית לצורך כך. כול הכבוד! **אילזה** הבטיחה לכתוב ולספר על האירוע בהרחבה, ונקוה שתספיק לעשות זאת עד לסגירת הגיליון. ובאמת שוב: כול הכבוד!

שני שובל ונמרוד דדוש שהתגייסו יחדיו, נדמה לא ממש מזמן... כבר אורזים ציודים בדרך לבקו"ם והפעם למדור שיחרורים. אחרי שירות מלא ומסור. שיחרור נעים והתאקלמות קלה בחיים האזרחיים, ושיהיה בהצלחה.

ומזל טוב גדול למשפחת **גודמן, עירית גיורא נופר ועדן** לרגל לידת הבן ה"טרי" בחול המועד סוכות. **עירית** בחרה ללדת בעזרת **דולה** (מיילדת). הלידה נערכה סמוך לבית החולים "פוריה" ליתר ביטחון עם חלילה משהו יסתבך, אבל הכול עבר בשלום והאם והתינוק החדש, חזרו הבייתה לאחר מס' שעות. שיהיה במזל טוב. לא בכך מסתיימות החגיגות בבית **גודמן**. ביום ראשון הקרוב ושימו לב לתאריך **10/10/10** תחגוג **נופר** הבת הבכורה יום הולדת **10** ומה יכול להיות יותר מושלם מזה... שוב הרבה מזל טוב.

אם השלטים - שצצו כפטריות אחר הגשם מצומת עמיעד עד לצומת המוביל ובכלל - ועליהם הבשורה, על הקמת מחלפים בכול פנייה בכביש, דבר שיאפשר נסיעה מהירה לאורך הכביש הראשי אכן ירקמו אספלט ומלט, הרי שבשנים הקרובות (עד 2015 לפי הכתוב) אנו עתידים להתנהל בכבישים עתירי פעילות של סלילה ובנייה. אשרי המאמין... ובינתיים חייבים להמשיך לנהוג בזהירות מירבית כדי להגיע הבייתה בשלום!

וזו גם הזדמנות לברך את הנהג החדש שמצטרף לנהגי ישראל, אחרי שעבר בהצלחה את הטסט, וזה לא אחר **מהראל מרום**. ברכות לרישיון הנהיגה, וכמובן סע בזהירות וחזור תמיד הביתה בשלום.

ברכות מסוג אחר אנו שולחים למשפחת **סלומון הצעירה אימרי גלית והילדים** לרגל המעבר לביתם החדש בהרחבה. זה למעשה הבית הראשון בהרחבה שניבנה בשיטת "בנה ביתך". – כן ירבו! שיהיה בשעה טובה ובהצלחה!

לוח הטיסות החוזרות החזיר הבייתה קבוצה גדולה של חברים, שבילו חופשה באירלנד הירוקה והקרירה. התגובות הראשונות ידעו לספר על חוויה של כיף גדול. נשמח לשמוע עוד פרטים.

גם לוח הטיסות היוצאות עמוס לעייפה: **מיטל וואלך** שהייתה אצלנו בחופשת מולדת ארוכה במהלך הקיץ, שוב המריאה לאוסטרליה – המולדת החדשה ישנה. **לילה הארט** יוצאת ארה"ב לביקור ילדים / נכדים ארוך במהלכו תעשה לא מעט מיילים באוויר בים וביבשה. שיהיה בכיף וכבר מתגעגעים.

גם **זמי בן צבי** אורז מזוודות לאותו כיוון ולאותה מטרה: ביקור ילדים / נכדים. שיהיה בכיף ובהצלחה.

גם **דניאל** שלנו מגרעין "צבר" הידועה יותר בכינוייה "וכמובן גם דניאל" מסיום כול פירורים שלנו בשנים האחרונות, טסה עם **יהודה** (שהיה מואמץ אצל משפחת הרמץ) לארה"ב, במטרה לעבוד ולחסוך כסף לטיול גדול. זאת לאחר שסיימו שנת לימודים באוניברסיטה. שיהיה להם בהצלחה ונשמח מאוד לראותם בחזרה.

עומרי מדריך הנעורים / נעורון שהשתלב כל כך יפה וטוב בעבודתו ובחברה, כבר עוזב אותנו לצערנו הגדול – הן של הילדים והן של ההורים. נפרדנו ממנו במהלך החג השני של סוכות במסיבונת קצרה, והוא הבטיח לשמור על קשר ולבוא לבקר. בהצלחה גם לו בדרכו החדשה.

את מקומו של **עומרי** ימלא לפי שעה **אילן מדינה**, שהסכים לקחת על עצמו את המשימה לפי שעה, וכבר החל בארגון ותכנון הפעילות של שנת בר המצוה.

המחזור החדש של המכינה הקדם צבאית, החל בפעילות הרצופה לאחר חופשות החגים, מה שאומר שנראה ונשמע אותם הרבה על מדרכות הקיבוץ כבר בימים אלו ממש.

מקס מדר העביר לטובת "**המפגש**" את אוסף הפאזלים המרשים והמיוחד של **גילה ז"ל** שכה הצטיינה בהרכבתם המסובכת. בין הפאזלים יש כאלה עם תמונות מפורסמות ממוזיאונים מרחבי העולם, והציבור הרחב, בהחלט מוזמן להיענות לאתגר ולהצטרף לחבר'ה ב"**מפגש**" שכבר שוקדים על הרכבת הפאזל הראשון!

הגזמנו קצת עם נפח הפירורים ורובץ לנו על המצפון שעכשיו רק בגללנו אתם שוב דוחים את מה שהבטחתם לעשות "אחרי החגים" ... אז נשחרר אתכם להפעם, לא לפני שנאחל לכם כמו תמיד שהכול יעבור לכם ממול, שבת שלום ושבוע טוב. ולא לא שכחתי את הבקשה למעשה טוב אחד ביום, אלא שעכשיו זה הרבה יותר פשוט באמצעות פעילות שנקראת "**עיגול לטובה**", במסגרתה, לאחר הסכמתכם, יתבצע עיגול כלפי השקל הקרוב, של כול רכישה שאתם מבצעים באמצעות כרטיסי האשראי המשתתפים במבצע. הכסף (שקלים בודדים בחודש) שינוכה מכם **יועבר במלואו** לטובת עמותה או גוף **שאתם תחליטו** עליו. פרטים נוספים ניתן למצוא לאחר שתקישן ב-google את הביטוי "עיגול לטובה". זה פשוט, זה אמין, וזה בהחלט משמיט את הקרקע מתחת כאחרון התירוצים בסגנון "מה אני כבר יכול לעשות???" נסו – ותיהנו..

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ

החודש לקידום הבריאות בקהילה

כבר התחיל (בסוף הגיליון מודפסת הכנית החודש במלואה)

הקהילה שלנו מורכבת מקהלים שונים וגילאים שונים, עם צרכים ותחומי עניין שונים. לכן התוכנית שלנו עמוסה ויש בה הרצאות, סדנאות, ושיחות פתוחות, המיועדות, כל אחת לקהל יעד אחר. כמו כן השתדלנו להביא נגיעות ברפואה קונבנציונלית וברפואה משלימה מסוגים שונים. המרצים, כולם אנשי מקצוע בתחומם, חלקם תושבי הקהילה הזאת ואחרים מגיעים אלינו דרך קופת חולים או באופן פרטי. אנחנו מקווים שחברים ותושבים ינצלו את ההזדמנות וכל אחד ימצא משהו שיעניין אותו ממגוון ההרצאות והפעילויות שבו. כל הפעילויות החודש הן ללא תשלום. חלקן הן הרצאות מבוא או חשיפה לשיטה מסויימת, במטרה שהמעוניינים יירצו להמשיך עם המנחה לסדנה או קורס בתשלום. התוכנית שהיתה בתאי הדואר כבר לא אקטואלית ולכן מתפרסמת פה שוב התוכנית המעודכנת.

בכל שבוע נפרסם בדברי הכפר את הפעילויות לשבוע הבא. להלן תוכנית השבוע הקרוב:

נשימה מעגלית – הרצאת חשיפה בהנחיית דורון דוארי. הערב, יום ה' 7.8 בשעה 19:45, במועדון. מיועד לכולם.

מניעת נפילות בגיל המבוגר – עופר ניצן, פיזיותרפיסט בבית ותיקי הגליל, ידבר על הנושא החשוב הזה (לאחרונה ספגנו כמה נפילות כואבות, תמיד הן שטותיות ונגרמות מחוסר מודעות). כדאי לשמוע שוב, לרענן את מה שכבר יודעים ולהיזהר. **ביום שישי ה- 8.10 בשעה 10:30 במפגש.**

סוג'וק – טיפול עצמי בכפות הידיים – עם יוחאי ו. **ביום א' 10.10 בשעה 20:00** במועדון. מצורף בנפרד הסבר של יוחאי. מתאים לכולם.

קורס עזרה ראשונה – מטעם המועצה האזורית מיועד להורים, סבים וסבתות לילדים. **יום ג' 12.10 בין השעות 20:00-16:00** במועדון. כדאי להכין בייבי סיטר ולבוא ללמוד.

טיול גימלאים – הטיול טוב בכל גיל, בפרט כשיש זמן. הפעם הוא גם חינוך לכבוד חודש הזקן. נבקר במוזאון לאומנות בברעם, שמציג מגזרות נייר יפיפיות של נעמי שפירא ותערוכת ברכות לראש השנה. במסגרת שבוע הבריאות נבקר ביקב "הרי גליל" ביראון ונשמע על סגולות היין לאריכות ימים. **יום ג' 13.10 מ-8:30 עד 14:00.**

בדיקת לחץ דם – אפשר וכדאי למדוד ככה סתם, בלי כל סיבה מיוחדת, בכל בוקר אצל רותי ע. בספריה.

שיהיה שבוע טוב
נורית

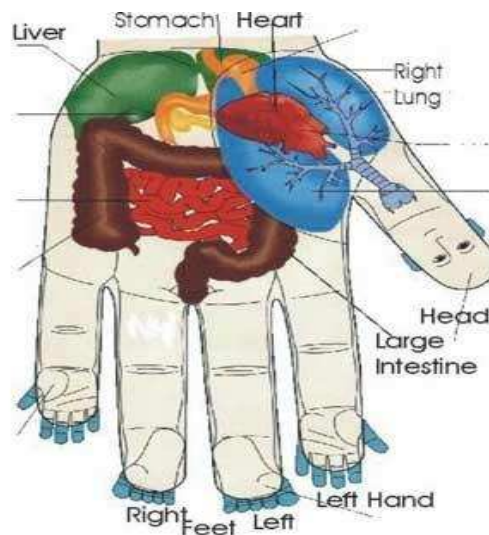
סו ג'וק – ללמוד לטפל בעצמך

במסגרת חודש הבריאות בכפר הנשיא תתקיים ביום ראשון ה 10.10.10 בשעה 20:00 במועדון, הרצאת מבוא על עקרונות הרפואה קוריאנית, הסו-ג'וק.

את ההרצאה יעביר יוחאי וולפין שמתמחה בתחום, ומרצה לרפואה סינית במכללת מדיסין.

מה זה סו ג'וק?

הסו (יד) ג'וק (רגל) היא שיטת ריפוי קוריאנית המבוססת על יסודות הרפואה הסינית העתיקה. אם נתבונן בכף היד נראה דמיון בין האגודל לראש ובין האצבעות לידיים ולרגליים. כשאנו סובלים מכאב כלשהו הוא משתקף באזור המקביל בכף היד.

הטיפול בסו ג'וק הוא חלק מרפואה מורכבת יותר שנקראת אונרי: "אדם שיכול לעזור לעצמו" או "רפואה שקל ללמוד אותה". שיטה זו אינה מוגבלת לרופאים ומטפלים.

הרצאת המבוא לסו ג'וק מתרכזת בחלק של הטיפול העצמי. המשתתפים יכירו חלק מן הכלים בעזרתם יוכלו לטפל בעצמם בבעיות אקוטיות כגון: כאבים ארטופדיים, כאבי ראש, בעיות במערכת העיכול ועוד.

למי מיועדת ההרצאה?

לכול מי שרוצה לקבל כלים לטיפול בעצמו ובבני משפחתו

הרהורים פרטיזנים ליום כיפור

ההכנות ליום הכיפורים בגולה מתחילות כשאנו גולשים בפיאט המגושמת בדרך ההררית מפארמה, אל מעוז הפרטיזנים מעל למפרץ לה ספציה.

נכון, זאת עיר פועלים, תעשייה ומרכז הצי הימי של נאטו, שזכתה למפרץ משלה, וצוקים מרהיבים, אבל יותר מכל מצויינת בהיסטוריה של ארץ ישראל, כעיר הנמל שממנה חמקו להן באישון לילה אוניות המעפילים; אקסודוס, פדה ופניס. ומכאן שמה במפות הישראליות הראשונות "שער לציון".

שרשרת הרי השיש צפונית לטוסקנה, שתאוות הבצע המקומית פצעה אותן עמוקות, היא הרמז הראשון לקושי שהיה מנת חלקם של המשטרים הזרים (ראשית מוסוליני מהדרום ואז היטלר ישו"ז מהצפון) אשר ניסו לאנוס את הסוחרים ויורדי הסירה ממישור החוף, וחקלאי ההר, להיות שותפים לזוועות העטופות באידיאולוגיות לא אנושיות.

הרמז השני הופיע בנחישות של האוכלוסיה המקומית להתקומם נגד כל ניסיון, לקחת ממנה את העצמאות שהפכה להיות אחד מסמלי המחוז.

אחריו בתור מחכה לו בסבלנות הרמז השלישי, והוא יושב בגובה של כ-600 מ' מעל פני הים, צופה על המפרץ, מתוך הערפל הדליל שמבקרו לעיתים קרובות. ביתו של אמיליו, צופה מטה אל הטירה Castlenuovo Magra שכבר שופצה, לאחר שהופצצה ע"י הנאצים והפשיסטים, בניסיון לפצח את עקשנותם של הפרטיזנים במחוז לה ספציה. גם ביתו של אמיליו עבר טיפול דומה, כך ששיקום הבית לאחר נסיגת הרשעים, לא מגלה בקלות את גילו המופלג.

האם עקשנותם של הפרטיזנים מ'לה ספציה' היוו השראה לשוכני האקסודוס, בעודם מפליגים לפלסטינה נגד כל הסיכויים?

האם אמונה בת מאות שנים לזכות לחופש, היוותה תמריץ לפעילי פל-ים בעודם אוספים את מה שנותר מצלם האנוש של ניצולי השואה, ומעלים אותם לפדה ופניס, למסע שלא נגמר כפי שתוכנן?

מה הוא הגורל שמחבר נכד קתולי לפרטיזן איטלקי, עם בתו של יתום יהודי וחבר במועדון ה kindertransport הצ'כי?

שאלות אלו ונוספות צפות להן ביום הכיפורים, שהוא כמעט עשור להתנגשות של קנאים מוסלמים, בסמל הדמוקרטיה וחופש הבחירה של העולם החדש.

ערב יום כיפור, תשע"א יורד על פירנצה. הרחובות הצרים מתמלאים בסטודנטים עליזים, שרובם בטח לא שמעו על זוועות השואה מחד וגבורת הפרטיזנים מלה ספציה מאידך. אילנה, שפולחן יום כיפור לא מתקבל אצלה בקלות, מאפשרת לנו לחוות אותו, גם שאנחנו רחוקים מהבית בנכר המנוכר. ואני? פוסע אט אט על מדרכות האבן הרטובות אל בית הכנסת הגדול ברחוב פריני.

מוזר לראות חיילים איטלקים עומדים על המשמר, בכניסה לבית הכנסת, והם לא אוספים יהודים. הפעם הם דואגים לשלומם של המיעוט המוכר ביותר בעולם, שמומחיותו היא באיסוף היסטורי של קנאים, שונאים ושאר ירקות.

בית הכנסת המרשים ביופיו, עומד זקוף במרכז השכונה הקתולית. כיפתו הכחולה, מעוצבת בסגנון כיפת הקתדראלה (חום סיינה) הסמוכה, והמבנה עצמו בסגנון ספרדי מורי. יחד מצהירים על רצון היהודים להשתלב ולשלב בין הצפון הקתולי לדרום המוסלמי. המדרגות המובילות להיכל, מזכירות את העליה להר הבית, ובפנים נשמתך נעתקת, ליבך מחסיר פעימה מהיופי והעוצמה של המבנה. גובהו מספר קומות. כל קירותיו והתקרה מכוסים בקישוטים בסגנון המורי. בכל מקום גברים בטליתות וכיפה. כמו בבבל, בליל השפות והמבטאים רומז על אורחים מאוסטרליה, ארגנטינה, ניו יורק, בת ים, באקו וכפר הנשיא. בקומה העליונה, מציצות נשים לעבר קהל המתפללים. הנועזות יותר נצמדות לחבל המפריד בין הגברים לנשים והילדים באולם המרכזי. הטקס החל על פי המסורת עתיקת היומין, עוד לפני הפרטיזנים והשיטפון הגדול של 1966 שהרס את בית הכנסת המקורי. וכאן, אינך מכיר אדם, קהל של כ- 300 יהודים זרים מתקבצים תחת הכיפה הכחולה בערבית של כיפור. בהססנות אך יחד מזמרים את תפילת שמונה עשרה, בהיכל בעל האקוסטיקה מהמדהימות בעולם, לקולו של חזן עטור זקן לבן בסגנון ספרדי. למרות האקוסטיקה הכמעט מושלמת, אינני מצליח לעקוב אחר שירתו של החזן והחזרות האין סופיות לניגונים בסגנון הספרדי. עם זאת, אני נסחף לתוך התפילות ומוחי מצלם ללא הרף את תמונות יום כיפור בגולה.

בחוץ עם סיום תפילת כל נדרי, משפחות עם ילדים יהודים בלבוש מסורתי מתערבבות בין קבוצות הסטודנטים השתיים, שעבורם זהו עוד יום שישי מיני רבים. ואני מהרהר; חזון אחרית הימים או סגירת מעגל היסטורי לקראת הפרוגרום הבא.

אין כמו יום כיפור במועדון עם נערי בית נטופה.
הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו...אמן.
שנה טובה ושהיתר יעבור ממול.

רפי פרנק

נזכור

א	בחשון תשל"ו	6.10.75	גב' לואי אפרוט
ב	בחשון תשל"ט	5.11.78	גב' אסיה נמנוב
ו	בחשון תשמ"ב	3.11.81	פיליס לטוביץ

**"המרחק בין יהודי חילוני ליהודי דתי הוא מרחק עצום,
אך המרחק בין כל אחד מהם לאבינו שבשמיים הוא בדיוק
אותו מרחק..."**

* * *

תפילתו של אדם חילוני / יוסי גמזו

שאלת אותי: "היכן אותו מקדש-מעט של חסד
שבו אתה נוהג להתפלל בחדש זה?"
אמרתי לך: "אני אומר תפלה בבית-הכנסת
הצר והקטן שבש"מ אלו ש'ל' ה'ח' ה'ז'...
שם אין לי רב ואין גבאי ויתר כלי-הקדש
שבבתי פבודם תמיד מונח לו במקומם,
אבל תפלת-יחיד שלי אינה זקוקה לגדש
עדי-שמיעה למה שהיא לוחשת לי דומם."

אני מתפלל בלי צבור,
בלי צליל, בלי מלה, בלי דבור,
אך זה שלמעלה, בלי קול
מבין ושומע הכל..."

* * *

שאלת אותי: "ושם, בלב שלך זעום-הנפח
לא צר לך מול כל בתי-הכנסת הגדולים?"
הראיתי לך תשקיף-חזה וסחתי לך: "להפך,
שם, בחדרי-לבי, כל מרחבי חיי כלולים."

כי שם פועמת משאבת דמי את הסימפונה
האדמה שבה את כל געגועי אשור
וכל חדרי הלב הזה, בלי קול אך בהרמוניה
אומרים תפלה אי שית שלי ולא של המחזור.

אני מתפלל בלי צבור, בלי צליל, בלי מלה, בלי דבור,
אך זה שלמעלה, בלי קול מבין ושומע הכל..."

* * *

שאלת אותי: "אז איך זה כך שתפלתך נשמעת
למרות שהיא אלהית?" – אז אמרתי לך, ש'לו:
"כי היא יוצאת אצלי בלי פרטיטורה, אך בלהט,
ישר מתוך תבת-התהודה שלי,
הלל ב."

-ו'אלהים', שאלת כשהסתבר לך כי המרייתי
את כל המסכמות, "מבין אדם גם בלי קולו?"
אמרתי: "לא ברעש אדוני ולא בריטינג
כי אם בקול דממה דקה, שלי וגם ש'לו..."

אני מתפלל בלי צבור, בלי צליל, בלי מלה, בלי דבור,
אך זה שלמעלה, בלי קול מבין ושומע הכל..."

משב רוח מרענן

המכתב של פנינה מלפני שבועיים נחת עלינו כמשב רוח רענן, והצליח דומני להעניף לכל הרוחות הרבה בועות של תסכול וכעס למיניהם.

פנינה כותבת שני דברים חשובים ורלוונטיים מאד;
רק אם נשתף פעולה – ההרחבה תפרח וכל אלה אשר הגיעו לשם עשו כך מתוך רצון להשתתף בחיי הקהילה במידה כזאת או אחרת.

כאשר ישבתי עם כל אחת מ-32 המשפחות אשר נתקבלו עד כה להרחבה, ועברתי עמם על כתב ההצטרפות לאגודה הקהילתית, ועל פרטי ההסכם בינם לבין הקיבוץ, הבנתי שכולם בחרו לבנות את ביתם בתוך הקהילה באופן מובהר ומודע. באותה עת יכלו לבחור במגרש או בבית בישוב רגיל באזורנו (כמו ראש פינה או כרמיאל, או במושב). אבל כאשר בחרו בהרחבה של קיבוץ, אז רצו את הקשר הנוסף עם הקהילה בסביבתם.

רובם, אבל לא כולם, גם ביקרו בהרחבות בקיבוצים אחרים לפני שהחליטו על כפר הנשיא. בחרו בנו כי התרשמו מהאווירה כאן והרגישו נוח, או מכיוון ששמעו באזור כל כך הרבה תשבחות על קהילת כפר הנשיא. עלינו לעשות כל מאמץ להחזיר את היחסים בינינו, למצב הטוב שהיה עד לפני תשעה חודשים, ובמקביל להגיע להסכמות עם מנהל מקרקעי ישראל - וזאת משימה קשה.

אין ספק שכבר כמה שנים מנסה מינהל מקרקעי ישראל להכשיל, לשנות חוקים ולהיצר את רגליהם של הקיבוצים מלשנות את יעוד קרקעותיהם ולפתח צמיחה דמוגרפית, ומי שרוצה פרטים מוזמן לפנות אלי על מנת לקבל מאמר מפורט של "הארץ" בנושא. (כידוע, "הארץ" איננו בדיוק עיתון שחרט על דגלו את המסר או הרוח של התנועה הקיבוצית!)

קולין פרימוסט

אַחֲרֵי הַחֲגִים

אחרי אינסוף גפילטע-פישים, תפוחים בדבש, מתנות, ביקורים, אירוחים, מרקים, פנקייקס, הקפות, פיתות מהטאבון, הופעה של אחיזת עיניים וטלפטיה בפאב, וגם ריקודים...
כאשר בנוסף, לכל אחד מאיתנו סגנון וסיפור ייחודי, על משפחתולוגיה ותלאות החג. הנה היא כבר כאן; התקופה של "אחרי החגים". הגיעה העת לפרוע את שלל הדחיות וההבטחות שהבטחנו לעצמנו ולאחרים. שאחרי החגים; נתחיל להתעמל/ לצעוד/ לשחות. נתחיל את הדיאטה שתשיל מאיתנו את חמשת הקילוגרמים העודפים, שנעשה את כל מה שרשום ביומן ל"יום שאחרי".

חגי תשרי מזוהים עם תקופה של חשבון נפש, למידה מהתנסויות העבר והתכווננות אל השנה החדשה. תקופת החגים מסמלת התחדשות והתחלות חדשות, ומלאה בנחשול של אופטימיות ומבול של מתנות. מוכרים מפזרים איחולי "שנה טובה" לאוויר, וחשבון האשראי זוקף לזכותו נקודות נוספות. ככה זה אצלינו - ואכן, בעוד שאנו מייחלים להתחלות חדשות ולשנה טובה יותר מקודמתה, רבים מאיתנו בוחרים גם לנקוט בפעולה של ממש; להצטייד בבגד חדש, ספר חדש, מכונית חדשה, סט כלים חדש, שיסמל את פתיחת "הדף החדש".

הטבע גם הוא מזמין אותנו לקחת חלק בחילופי העונות. לנוע איתו כשהוא עובר מהקיץ לסתיו, מהפריחה והלבלוב, אל הנשירה וההתכנסות פנימה. זוהי הזמנתו של הטבע להתקלף ולהיפרד מהישן על מנת לפנות מקום לחדש. השנה זכינו לעודף חמסינים, בנוסף לחום האיום של יולי אוגוסט, בקיצור הרבה יותר חם ממה שאנחנו רגילים לסבול.

את חג הסוכות חגגנו כהלכתו, עם אירגונו של הצמד המתמיד, המסור והרגוע: דורית נמינוב ר. וטרי לפינג ק. שוב זכינו למפגשים חברתיים רב גיליים בבית של אבי ודורית ובביתה של שרה ד. ומשפחתה. והיה כייף לחיר, כייף לעין וכייף ללב. (רק לחשוב על כך ש-40 חברים

וחברות בישלו והביאו מרק). טוב להרגיש כל פעם מחדש שאנחנו חברים בחברה מדהימה. ועלינו להודות ולהעריך את אלה שתורמים מזמנם ומרצם שוב ושוב, ברוח, ביצירה ובמעשה, לביחד שלנו.

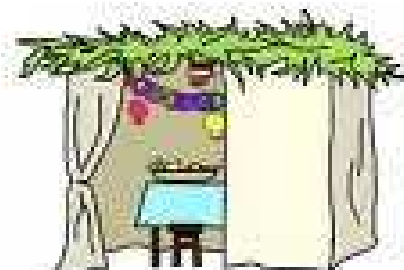
את ערב סוכות הראשון קיבלנו בברכה, כשנושאו היה "הכי הכי" בקיבוץ. מי כאן הכי גבוה, הכי מבוגר... הכיתה ממנה נשארו הכי הרבה חברה לבנות כאן את ביתם, הכיתה שצברה הכי הרבה שנות שירות בצ.ה.ל.... כל כך רציתי למחוא כפיים, מספר פעמים, ובמיוחד; לצמד הבנים האיכותיים והנפלאים האלה, שהוזמנו לעלות אל הבמה: רועי אדלשטיין וינון אגם, אשר משרתים בקבע, בתפקידים ייחודיים וחשובים. אך המנחים הצעירים היו מאוד עסוקים עם עצמם, בדרכם להנחות בצורה הכי מצחיקה ומבדחת, ולא נתנו לקהל את ההזדמנות, להעריך, ולהריע ל"הכי הכי" שלנו.

מתבקש כאן להדגיש ולומר, שהנחייה היא לא דבר של מה בכך. זוהי לא הצגת אגו, אופנה, או יופי. לדעתי יש להנחות, וללמד את הצעירים, לפני שאנחנו מבקשים מהם לעלות לבימה, הנחייה מהי. הנחייה היא לעמוד בצד, לומר את דברי הקישור, ולא להתערב! היא לתת כבוד ותשומת לב למרואיין, לזמר, לנציג הכיתה. להנחות צריך לדעת. כמו לשחק, כמו לעלות על במה.

אישית, הכי הכי התרגשתי כשפול גלוק שר את "שלומית בונה סוכה". איזה יופי של שירה, ללא כל ליווי מוסיקלי. יכולתי לדמיין אפילו, שאני יושבת בסוכה. כמו פעם. ולקוות שהסוכה הזאת של שלומית אכן תביא את השלום.

ס"ה תקופת החגים היא תקופה נהדרת. תודה שוב, מקרב לב, לאלה שהביאו את החגים לתוכנו כחברה.

בהערכה והוקרה. שושנה שרקי.

כאשר נשאלה השאלה הראשונה של "הכי הכי", הצביע מישהו מהקהל וענה; שמכיתת דרור נשארו הכי הרבה בנים אשר בנו את ביתם כאן במשק. נציגת הכיתה: מיכל גלוק, עלתה על הבמה וקראה את המילים האלה שלפניכם:

לִגְדוֹל בְּכִיתֶת דְּרוֹר זֶה:

לפתוח את היום בכוס תה אנגלי ועוגיית פתי-בר.
לעשות תורנות שבועית של שטיפת כלים / שולחנות / חדרים או משק ילדים, שזה אומר לחלוב את העז ולקוות שלא תבעט בך, או גרוע מכך תחרבן עליך. להאכיל את הברווזים והתרנגולות בלחם טבול במים שמעכנו בתוך דלי של פח...

להיות בכיתת דרור זה לנוח בצהריים בחדרי השינה ואוי למי שהעז לצחקק או לדבר, הדבר עלול היה לעלות לו ב"מנת יום שישי" המקודשת והרי אין עונש גדול מזה.

להיות בכיתת דרור זה לשחק בחבורות בתעלות שבקיבוץ תוך זלילה של ממתק שנגנב מ"רודה" ולעיתים תוך עישון סיגריה אסורה.

להיות בכיתת דרור זה אומר שלגיטימי שילדי "סנונית" ירביצו לך ומצד שני שאתה תרביץ לילדי "הירדן".

להיות בכיתת דרור זה לצאת לטיול שנתי בידיעה שמינה סלע לא שכחה כלום, ודאגה לכל פרט עד הפרט הכי קטן!

להיות בכיתת דרור זה להציץ בתאי הבגדים שליד המקלחות ולראות מה שמו לך ללבוש לבגדי ערב.

להיות בכיתת דרור זה לעקוב בחבורה אחרי מתנדב חשוד שהחלטנו שהוא מרגל מסוכן.

להיות בכיתת דרור זה לקבל סנדלים חדשים לפני פסח ונעליים חדשות לפני ראש השנה, זאת במידה שלרות נאי הייתה מידת הנעליים שלך.

להיות בכיתת דרור זה לקפוץ לרוחק בשיעור התעמלות עם דוריס ווייט ולשיר בשיטת קודאי בשיעורי המוסיקה עם מקס, אלא אם קוראים לך משה רזה, שזה אומר, שרוב הסיכויים שאתה עומד בעונש בפינה רוב השיעור.

להיות בכיתת דרור זה לצאת עם מגפיים לטיול שאחרי הגשם לתל-רומן ולהריח את הירק והאדמה הרטובה ולראות המון כלניות.

להיות בכיתת דרור זה לשחק בגומי וב- 5 אבנים בחופש הגדול, ולקבל שבוע "הבראה" שבו מקבלים שניצל וכבד כל השבוע.

להיות בכיתת דרור זה לצאת עם טרי פלוצקי לקייטנה לים ולאכול פנקייקס על הדרך.

לגדול בכיתת דרור הייתה חווית ילדות נפלאה.

זכרה בנוסטלגיה: מיכל סגל גלוק,
מס' כביסה 28 כחול.

"על יד הבית"- נופי גליל

יעל שפרונג מכפר הנשיא תציג

ב"מבואה" של קבוץ מחניים

תערוכת ציורי שמן

שתיפתח ביום שבת, 10.10.16 בשעה 11.00

ותימשך חודש ימים.

הקהל מוזמן.

ראו הזמנה זו כהזמנה אישית,

תודה ולהתראות, יעל.

חפץ

(פורסם לאחרונה ב"כיוון חדש" - הירחון של ותיקי הגליל)

לא גדול היה המטען שנשאה עמה אמי כשעזבה את פראג ברגע האחרון ממש, לפני שכבר לא ניתן היה להציל משם נפש יהודי אחת. מאחור היא השאירה את שני הוריה, וכולם קיוו לאיחוד משפחות ביום מן הימים.

היו במטענה קצת בגדים, עפרונות צבעוניים, מעט תמונות וכמה מזכרות. בין הבגדים הייתה אפודת צמר ירוקה. אפודה ללא שרוולים, שליוותה את אמי בחורפים הראשונים בארץ, כאשר ההרגל האירופאי עוד לא נכנע לקור הירושלמי. את האפודה הירוקה הזאת לקחתי אתי לטיול של הצופים לגליל התחתון. באחת מהחניות בדרך, ישבנו תחת עץ ואכלנו מה שאכלנו. במרחק קטן עמדו כמה נערים ערבים מהסביבה הקרובה, ולא התקרבו אלינו. סיימנו לאכול, קמנו ממקומנו והמשכנו ללכת. חלף לו פרק זמן שהוא בין הרף עין לבין עוד יותר, ואני שמתתי לב לחסרונו של הסל שנשאתי עמי, ובו, בין השאר, האפודה הירוקה, חסרת השרוולים. נגשתי אל המדריך וספרתי לו על האבידה. המדריך, מיד, ללא היסוס, חזר כל הדרך ברגל אל הנקודה בה ישבנו קודם, וכעבור פרק זמן נוסף חזר ללא השקית וללא האפודה.

במשך חמישים השנה ויותר שחלפו מאז, שבתי לאותו האירוע וניסיתי להסדיר את רגשותי. בעיקר חשתי רגשי אשם כלפי המדריך שנאלץ ללכת כל המרחק הזה רק מפני שאני לא ידעתי לשמור על הצידוד שלי. לפני שנה, ניתנה לי ההזדמנות להתנצל בפני אותו המדריך. קוראים לו אמנון בן-תור, לימים הוא נהיה פרופסור אמנון בן-תור הארכיאולוג. לאורך השנים, בכל פעם שעלה שמו בחדשות, ציינתי בליבי: זהו אמנון בן-תור, שבגלל המחדל שלי, נאלץ ללכת כל אותו המרחק ולחפש את השקית האבודה. לפני שנה הגיע פרופסור אמנון בן-תור בראשות משלחת חפירות לחפור את תל חצור, והוא יחד עם

המשלחת שכרו את חדרי הלינה הכפרית שבקיבוצנו. החלטתי שהגיעה העת לגשת ולהתנצל.

הוא כמובן לא כל כך זכר, לא אותי ולא את השקית, למרות שאמר שהוא חושב שהוא זוכר את השם... אבל היה מאד מופתע מהמעמד כולו...

וזהו, עם המדריך מן הצופים סגרתי את העניין.

אינני זוכרת איך הגיבה אמי כששבתי הביתה עם הבשורה. אני מניחה שהיו לה כמה וכמה דברים לאמר לי, אבל האפודה הייתה רק אחד מחפצים שונים, יקרים יותר ויקרים פחות שאיבדתי. ושוב, במרחק של חמישים שנה ויותר, אני מנסה לסגור עניין עם האפודה, עם אמא, ואולי עם קבוצת נערים, שהלוואי ומי מהם זכה להתחמם בתוך אפודת הצמר הירוקה ללא שרוולים.

אמא כבר אינה בין החיים. בכל השנים שחלפו מאז, לא עלה על דעתי לחזור ולדון באותה האפודה, ואינני יודעת אם גם היא זכרה את אחד החפצים היחידים שלקחה עמה מבית הוריה, או שמא, רק אני עדיין נושאת זכרון זה בתרמילי (במקום לשים אותו אז בתרמיל...). ונניח שהאפודה הייתה חוזרת הביתה אחרי הטיול, אמא בוודאי לא הייתה זורקת אותה, כי אמא מעולם לא זרקה דבר.

האם ביום בו ארזתי ופיניתי את בית הורי, הייתי מוצאת אפודה מתפוררת מיושן, האם בלי לחשוב פעמיים, הייתי זורקת אותה לפח?

תמר וולפין

הפסקת חשמל כללית בכל המשק

ביום ו' 15/10

משעה 8.00-14.00

מהמרפאה

חסרים לנו **כרטיסי חניה לבי"ח צפת - מס' 1, 6, 10**.
נא ליידע אותנו אם הם נמצאים ברשותך, אם הם עדיין בשימוש.
ואם הם לא בשימוש, נא להחזירם למרפאה.
אפשר לשים בת.ד 111 או בקופסא מחוץ למרפאה.

תודה – דורית

ידיד מעולם אחר Stuxnet

מאחר ואני מוצא את עצמי כיחיד בכל העולם שעדיין לא התבטא בנושא הוירוס האיראני, אמלא כעת את החסר. מה לא כתבו על חיית מחמד זו? את מי עוד לא האשימו? ובעיקר את מי כן האשימו? כמובן - אותנו! הוכחות? הינה מה שנכתב על ידי עתונאי זריז ומלא דמיון בניו-יורק טיימס:-

"לטענת המומחים משמעות שמו של אחד הקבצים בקוד הוירוס המכונה "מירטוס" הוא צמח ההדס, שהיה גם שמה הנוסף של המלכה אסתר - הדסה. לדידם, מדובר ברמז שעשוי להוביל למעורבות ישראלית יהודית בתקיפה. הוירוס "סטוקסנט (Stuxnet)" נועד לפגוע במערכות מחשוב תעשייתיות מתוצרת סימנס, וייתכן שאמור היה לפגוע בתחנת הכוח הגרעינית בבושהר".

נו, חשבתי לעצמי. זה רק מראה כמה שהם לא מבינים בנושא. בתחילה חשבתי לתומי שאת התכנית שכתבתי להנהלת החשבונות שלנו, שלחתי בהיסח הדעת לאיזו כתובת לא ברורה שבמקרה היתה אצלי במחשב. המכתב הגיע לטהרן, והשאר ידוע. אבל לא כך היא! לאחר תחקיר מעמיק הגעתי למקור המתקפה המדהימה הזאת:

ראשית, השם Stuxnet בנוי מ- 7 אותיות. המספר 7 מופיע רבות בתנ"ך והרי לכם קשר ראשון. בסדר, ישראל, ישראל אבל מי כאן עשה את העבודה? רמזים לכך חפשתי בשם עצמו כמובן. האותיות NET הן קצור של אמי זכרונה לברכה וכאן הקשר הולך ומתהדק, ואף נעשה אישי משהו. כעת אם ניקח את האותיות UXN המופיעות במרכז השם, ונוציא את האמצאית (קפד בטנו?), קיבלנו את המושג UN המצביע על אותו ארגון המאשים אותנו בכל דבר.

ובהיפוך האותיות נקבל את המילה NU או בשפה העברית "נו.....". האם יש מושג שיכול לקשור את הוירוס אלינו בצורה כל כך ברורה כמו המושג היהודי "נו....."?

כלומר יש לנו כעת קשר לישראל ולעם היהודי ואפילו קשר לכפר הנשיא דרך שמה של אימי ז"ל.

אבל הדבר שהצביע בברור וללא צל של ספק, על המקור לכל העסק היה דווקא בתגובתם הנדהמת של המומחים הבריטים, האוסטרלים, הקנדים והאמריקאים. בשמעם על הוירוס המרשים הזה מה היתה תגובתם? נכון, Dam!!

ולמי שעדיין לא ברור, המילה DAM היא ראשי התיבות של Don't Alec Me! מציע שנארגן שומרי ראש לחבר הנ"ל עד יעבור זעם - ויפה שעה אחת קודם.

דוד אלמן

חדש!

100

שנות קיבוץ

סיפורה של התנועה הקיבוצית

קורדיננה
סיוע ונאמנות לאור

אליעזר זקס

אלבום 100 שנות קיבוץ
המתנה היפה מכל ליובל ה-100

למשפחה, לחברים ולעובדים

מבצע מיוחד לחברי הקיבוצים
(מחיר צרקן בחסות: 118 ש"ח)

בקניה ישירה: 80 ש"ח לספר (כולל משלוח)
לפרטים והזמנות:
050-5693777 03-5226855
cordi995@bezeqint.net

בקניה מרוכזת: 59 ש"ח לספר
(מזמון 10 ספרים לקיבוץ)
תוקף המבצע עד 31/10/2010 או עד גמר המלאי. ט.ל.ח.

בספר: 416 עמודי כרומו-כ-2000 צילומים ומאות סיפורי קיבוצים.

הספר מחולק ל-3:
פרקי המבואות: הסטוריה – מאז ג'וי ועד מגן
חינוך משותף: בית הילדים, הלינה המשותפת, המוסד, החטיבה
הגם בקיבוץ: חיי תשורה, חסונה ופורים, פסח עצמאות ושביעות
עוד פרקים: מודקה, אמנות, תעשייה וחקלאות, מילון קיבוצי ועוד.
פרקי הקיבוצים – לכל קיבוץ מדן ועד אילות מוקדש עמוד, בו
מתואר סיפור חייו בסקסט ובתמונות.
מפת הקיבוצים: לספר מצורפת מפת ישראל מתקפלת, חלק אחד
מפת ישראל 1:250000 עם סימון כל הקיבוצים, עד שני – "כרטיסי
בקור" של כל קיבוץ, עם פירוט אטרקציות.

יצא לאור "100 שנות קיבוץ".

יצא לאור, אלבום סיפורה של התנועה הקיבוצית.
יש בו גם דף על קיבוץ כפר הנשיא (כמובן).
מפוזרים לנוחיותכם במשק, שלושה עותקים לדוגמה.
האחד בספריה, השני אצל נעמי במשרד, ועותק אחד לעיונכם
ב'מפגש'.
לידיעתכם:
בקניה מרוכזת ניתן לרכוש את האלבום, בסך של 59 ₪ לספר.
(במקום 80 ₪).

אנא הסתכלו בספר והרשמו בהקדם.

נורית אורן.

מכפר הנשיא לבית הנשיא

לכבוד "יום האזרח הותיק" - שהוא נושא

החודש הזה, מטעם המשרד לקידום השכבה הבוגרת בארץ. הוזמן אדם בן חנוך לפגישה חגיגית עם הנשיא, בבית הנשיא בירושלים.

מונית באה לקחת אותנו בשעה שש (בבוקר), ובאופן מפתיע נסענו דרך הבקעה ויריחו - ששנים כבר לא נסענו בה. הגענו בלי הרבה פקקי תנועה למבואות ירושלים, ורק אז הרגשנו מה זה יום א' בבוקר בלב עיר.

כאשר עברנו את שערי בית הנשיא וצעדנו לקראת הבית, דרך גינה יפה ומטופחת, פגשנו פתאום בידיד ותיק ומוכר: הכותרת בעלת 4 המנורות "שלנו"! שנינו התרגשנו מאוד-מאוד. היא עומדת על מתקן די גבוה, דשאים ועצים סביב לה.

הגענו בדיוק בזמן לראות את חיסול הסוכה הענקית שבחצר, ונכנסנו לאולם קטן, מסודר להפליא לקבלת אורחים. חפצי אומנות, סידורי פרחים נפלאים וכורסאות נוחים היו מפוזרים בכל פינה.

המוזמנים התאספו והתיישבו; 9 אזרחים זקנים, בינם אדם היקר שלי (ובודאי גם שמעון פרס) שהרגישו כמעט צעירים! הותיק מביניהם היה בן 101, תושב ירושלים משנת 1927. סה"כ 4 גברים ו-5 נשים. היתה שם זמרת הפלמ"ח (אימה של לימור לבנת) היא גם שרה לנו. רופאה, שאחרי 20 שנות גימלאות חזרה לעבוד במקצועה. חבר כנסת לשעבר, דרוזי בן 86. זקנה ציורית מפקיעין. כל אחד והסיפור שלו, העבר וההווה שלו.

מלבד תשעת אורחי הכבוד, הסתובבו גם הרבה אנשי צוות, עיתונאים וצלמים. כולם קמו ממקומותיהם כמובן כאשר הנשיא נכנס לאולם ונשארו לעמוד על רגליהם (למרות הגיל) זמן רב, עד שסיים ללחוץ ידיים ובירך את כל הנוכחים. אחרי דברי פתיחה והסבר בנושא הזקנה וזקנים בימינו, מפי חברת הכנסת לאה נס, יוזמת המבצע, כל המוזמנים הציגו את עצמם וזכו למילים טובות וחמות מפי כבוד

הנשיא, בשקט ובשלווה ובחיוך האופייניים לו כל כך. כמובן שהוא גם הצטלם עם כולם - לחוד וביחד. בין לבין הגישו "כיבוד אלגנטי"; עוגיות ושוקולדה, ספלי תה קטנים עם נענע, וספלים עוד יותר קטנים, עם קפה שחור.

אדם הזמין את שמעון פרס לבקר בכפר הנשיא. הנשיא לא השיב כן, אך גם לא אמר לא.

היה זה בוקר מיוחד ונעים עבורנו, והיה טוב לחזור הביתה.

אלזה בן-חנוך (אישתו של)

ספר התורה ה"חדש" - הרגע המכריע

הגענו לרגע המכריע של איסוף התרומות. אלה המגיעות מחו"ל הן כבר בדרך לחשבון הבנק של הקיבוץ, ונשאר לנו עכשיו לאסוף את התרומות שאתם – חברי המשק – הבטחתם.

אבקשכם לפעול באחת משתי הדרכים הבאות:

א' - לכתוב צ'ק לפקודת "כפר הנשיא" ולסמן עליו "למוטב בלבד". את הצ'ק יש להכניס למעטפה, לכתוב עליה "עבור ספר תורה" ואת השם שלך ולהכניס אותה לתא הדואר שלי (מס' 66).

ב' - (פחות רצוי) להכניס את הסכום במזומן לתוך מעטפה, לכתוב עליה "עבור ספר תורה" ואת השם שלך ולתת לצילה במזכירות הטכנית.

במקרה ושכחת מה סכום התרומה שהבטחת לתת, נא להתקשר אלי (4564).

אני מבקש את עזרתכם כדי לסיים שלב זה מוקדם ככל האפשר כדי שנוכל להתרכז בסידורים להביא את ספר התורה ארצה.

אני מודה לכם מראש על שיתוף הפעולה ומאחל לכולם שבת שלום ורגוע.

אלן איסטון

סוגרים את הקיץ, "סוגרים את הים ומחליפים את המים".
מתחילים כבר לחשוב סתיו.

על הלוח של הספריה תלויה מפה - תוכנית הבנייה של הברכה
החדשה שתחליף בקיץ הבא, את בריכת השחיה הטובה והישנה
שלנו. כן, סגרו את בריכת השחיה, אולי זו הפעם האחרונה לברכה
הזאת שלנו, ששירתה אותנו בנאמנות הרבה שנים.

מלכה גנני, באה, ראתה, התרשמה, וכתבה לה שיר בהקדשה.

בברכה של כפר הנשיא. / מלכה גנני

ראיתי, באמת, מהי שימחה,

כשהייתי רוחצת בברכה.

בימי החום המיוזעים

השתכשכו בה גדולים וקטנים.

וראיתי פנים של הנאה, של שלוה

וצהלת ילדים מלווה.

רוחשת הרוח בצמרות העצים,

מציצות בלי הרף הציפורים.

וקלילות הגלים לוקחת אותך

בדמיון או במחשבה

לאי של חלום או תקווה.

ואפשר להפליג ורחוק להגיע...

ואם אתה רוצה, אתה יכול לא להסחף,

כי יש חברים בכיף.

עם צחוקם המתגלגל של הילדים

ושיחות היום של המבוגרים

תחוש באווירה מופלאה,

שמגיעה לאיזה שיא.

כאן בברכה של כפר הנשיא.

Azerbaijan

A Stuxnet ?!
from behind ???!

Holocaust? what Holocaust?
I didn't hear anything

You see, 3 letters in the word STUXNET
That proves it - mathmatically !

Jews? Hate? Me?
Why, some of my best
friends are Jews

Islam love Jewish beoble
for dinner.... well roasted

Parents Page 08.10.10

Village News: Finally: we're 'after the holidays' (for a while...) !! Now all we have to do is diet off all the excesses and take stock of the resolutions, some new, some old, finish with excuses and get set for the next round in December!

This Friday evening Kabbalat Shabbat will start up once again in the club room at 18:00 and the crew invite you all to come along and participate. Last Friday Dina Broer started the year's portions off with 'In the beginning' and this Friday will have Dudu Palma doing a section. If there is anyone out there interested in giving a portion, please contact one of the organizers and arrange it. Remember,; shabbos is for thinking, resting and sharing.

The last holiday: Festival of Tabernacles was celebrated with it's usual verve. This predisposes a certain amount of stress for the organizers but it's worth it when the results are so well received. Sara Davolt held her pancake evening which was delicious as always. The last evening of soup festival left us with 2 pots that have yet to be claimed. Anyone missing a pot? Come see us.

This last weekend was also the end of the swimming season as the pool closed it's gates on Saturday evening. The temperatures during the middle of the day were still in the area of 30°C but the water was getting a bit chill at night and less and less people were using the pool. We can only hope that there will be enough funds to do what's necessary to open for the 2011 season. Maybe we can convince the 'powers that be' (health ministry/police/fire brigade?) that we're a private concern and as long as the water meets health standards... maybe they should just let us get on with it?

Of course now that the pool is closed it's a sign that we should be getting ready for Gadi Amit hikes during the cool season (far be it from me to call it 'winter'). Actually all the physical activities of winter are worth pursuing to keep the weight off and keep in shape. The list of activities is a long one.

Adam Ben-Chanoch, who received the Regional Honor award not long ago, was invited, with Ilsa, to the presidents residence to meet our current president, Mr. Shimon Peres. Ilse has promised to write about it and we hope to be able to read about this special occasion soon.

Shani Shuval and Nimrod Dadush, are headed to the main army base to get their release though it seems like they were just drafted. But no: they have just completed their army stints are now free citizens.

According to the road signs that popped up like mushrooms after rain, there will be massive road building going on all the way to the Movil Junction. This is scheduled to be completed by 2015 - so until then, when we can drive fast and unfettered all the way to the center of the country, drive slowly and carefully and keep your eyes open for new traffic formations.

Speaking of traffic, we have another new driver amongst us: Harel Merom has just gotten his license. Just remember: the whole purpose of any car trip is to get where you're going safely !

Congratulations to Galit & Ihmre Solomon and their family who have moved into their new house in the neighborhood. This is actually the very first of the 'Build Your Own' dream houses to be occupied.

In arrivals we can report that the large group that went to Ireland for a week has returned safely and we hear it was a wonderful trip. Maybe more details will be forthcoming.

But on the other side, there are those who leave:

Meytal Wallach has gone back to Australia after spending 5 weeks here with her family.

Leilah Hart is off to the Bahamas and the States to visit her kids and new grandson.

Zami Ben-Zvi is also off to the USA to visit his daughters and grand children.

From the Sabre group, our adopted daughter, Danielle and Yehuda (adopted by the Harmatz family) after having completed a year of university here, are off to their families in the USA and to work for money for their world trip. Hope they will return here too.

Ohmre, the counselor for the teen group, has completed his contract with us and will now be replaced by Ilan Medina. Ilan will also work with the Bar-Mitzva class this year.

The pre-army group has started their studies and activities at full speed. So be on the lookout and you'll see them under the dining room and around the kibbutz.

Max Mader has donated all Gila's Z"L jigsaw puzzles to the Mifgash. There are quite a few depicting famous paintings and you're invited to come see and do them.

That's all for this week and don't forget to do at least one good deed a day. You might want to consider using "Rounding Up" (Google it in Hebrew) and donate the sum to your favorite charity.

Have a great Shabbos

The Rosenkrantz family

Mazal Tov to *Iris & Giora Goodman* and all the family
on the birth of a son
brother to *Nofar & Eden*

Anniversaries:

10.10 Rachel & Ilan Ginat
11.10 Carol & Gershon Sharek

Commemorations:

06.10.75	Mrs. Lucy Aptroot	בחשבו תשל"ו	א'
05.11.78	Mrs. Asia Nemenov	בחשבו תשל"ט	ב'
03.11.81	Phyllis Latovitch	בחשבו תשמ"ב	ו'

Birthdays:

10.10	Naomi Rachmani Sapir Levi (Samberg granddaughter) Josie Pearlson (granddaughter) Nofar Goodman - 10 (10.10.10)	11.10	Yoav Eder Edan Kerem (Lupov-Weintraub) g/son Noah Telem (grandson)
12.10	Evelyn Wallach	13.10	Benny Forster - 80 Irit Yentis Raviv Marcuson (grandson)
14.10	Sela Levine (granddaughter)	15.10	Raanan Tenna Dishon Bilgory Uri Ganani
15.10	Raz Maayan Jonathan Tubis (Geneslav)		
01.10	Dalia Saltzberger - sorry for the delay!		

This month will be **Health Month** - meaning that everyone is invited to do all those tests that they normally put off doing and there will be several lectures dealing with various aspects of health: everyone is invited.

07.10.10 - Thur - Doron Doari will speak on Breathing at 19:45 in the Club Room
08.10.10 - Fri - Ofer Nitzan will speak on how to avoid falls as we age, 10:30 in the Mifgash.
10.10.10 - Sun - Yochai will tell how to self treat via the palms. 20:00 in the Club Room.
12.10.10 - Tues - First Aid - by the Regional Council. 16:00-20:00 in the Club Room.
13.10.10 - Wed - Field Trip for the 'retirees' to BarAm Museum 8:30 - 13:00
Until 22.10 - Blood Pressure can be taken in the library. Please avail yourself of the test.

Let's just all stay healthy and have a good week!

Nurit

NOTICES

Several Ziv Hospital parking tickets have not been returned: #'s 1, 6, 10.
If you have one of these tickets, please inform us immediately or return them to the clinic or put them into POB 111.

Thanks!

Dorit

There will be a general **ELECTRICITY** shortout on
Friday 15/10 from 8:00 - 14:00
PREPARE FOR IT!!

For the 100th Centenial Kibbutz Anniversary a commemorative album has been published by the movement. It is available in the library, or in my office, or, if you wish to purchase it, the cost for members is 59 NIS (instead of 89 NIS).

Nurit Oren

NEW TORAH SCROLL

The decisive moment has come and we are now calling in all financial promises.

The donations from abroad are already on the way to the bank.

Anyone whose forgotten the promised amount, please call me at: 4564

Just write a check to Kfar Hanassi for the amount put it in a sealed envelope marked "for the Torah Scroll" and your own name and put it in my mail box: 66.

We will also accept cash, but that is less desirable! (Please do the same procedure: sealed envelope with amount and your name).

Please hurry as we need to finish this ASAP. Thanks for all your help.

Alan Easton

A Visit to the Presidents Residence

For Elder Citizen Day, which was celebrated this month to honor the older folks in Israel, Adam Ben-Chanoch was invited to the presidents residence. He was this years Regional Honor holder and, as his wife, I 'went along for the ride'.

A taxi was sent to collect us at 6 of a Friday morning and to my surprise we travelled to Jerusalem via the Jerico by-pass. We managed to reach the outskirts of Jerusalem and only then felt what it is to be deal with traffic on a Sunday morning in the capital.

We entered through the gates of the residence and walked through the wonderful gardens toward the house when suddenly we saw an old friend: the words "OURS" echoed in our heads (this was the original archeological find that Tommy found and should be here, but are only allowed a replacement model...).

We arrived in time to see the giant Succah being dismantled and were ushered into a small anteroom set up to greet visitors. There were art works and flower arrangements all around and several very comfortable easychairs in each corner.

All the 9 old timers were gathered there, including Adam, and the President but we felt like youngsters. The oldest was 101, a Jerusalem resident since 1927. In total: 4 women and 5 men. There was a Palmach singer (Limor Livnat's mother) who sang for us and she's just getting back onstage after a hiatus of 20 years! There was a Druze ex-Knesset member of 86 from Peke'in. Every one had a story to tell.

Besides the 9 recipients, there were loads of staff milling about together with reporters and photographers. Everyone stood at attention when the President entered the room and remained standing (despite age...) until the President shook the hands of all those receiving the honour. Afterwards Knesset member Leah Ness gave opening remarks about the process of aging now who organized the honorarium and then we all introduced ourselves and received a few kind words from our President, with his usual calm and smiling face. Of course he took photos with us all and we had very elegant light refreshments: cookies and chocolate; small cups of mint tea and even smaller cups of black coffee.

Adam invited Mr. Peres to visit Kfar Hanassi... which didn't get a response.

Altogether a very special occasion but great to be back home.

Ilse Ben-Chanoch (the wife of...)